

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum angelus sit susceptivus pœnitentiæ? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

secundum quod est passio, non fit nisi in concupiscibili, tamen aliquis actus voluntatis similitudinariè penitentia dicitur, quo quis scilicet detestatur, quod facit: sicut etiam amor, & aliæ passiones dicuntur in intellectu appetitu. Alio modo accipitur, secundum quod est virtus: & hoc modo detestari malum commissum cum emendationis proposito & intentione expiandi, vel Deum placandi de offensa commissa, est actus eius. Detestatio autem mali competit alicui, secundum quod habet ordinem naturalem ad bonum. Et quia in nulla creatura talis ordo vel inclinatio totaliter tollitur: ideò etiam in damnatis talis detestatio manet, & per consequens, penitentia passio vel simile: ut dicitur Sapient. 7. Intra se penitentiam agentes, &c. Et hæc quidem penitentia cum non sit habitus, sed passio vel actus, nullo modo in beatis angelis esse potest, in quibus peccata commissa non præcesserunt: sed in malis angelis est, cum sit eadem ratio de ipsis, & de animabus damnatorum: quia secundum * Damascen.

l. 2. orth. fidei. c. 4. in fine.

Quod hominibus est mors, hoc angelis est lapsus. Sed peccatum angeli est irremissibile. Et quia peccatum, ut remissibile est vel expiabile, est propria materia ipsius virtutis, quæ penitentia dicitur: ideò cum materia non possit eis comperere, non adest eis potentia exeundi in actum, & ideò nec habitus eis convenit: & ideò angeli susceptivi virtutis penitentia esse non possunt.

Ad primum ergo dicendum, quòd ex timore in eis generatur aliquis penitentia motus, sed non quæ sit virtus.

Et similiter dicendum Ad secundum.

Ad tertium dicendum, quòd quicquid in eis est naturale, totum est bonum, & ad bonum inclinans: sed liberum arbitrium in eis, est in malo obstinatum. Et quia motus virtutis & vitij non sequitur inclinationem naturæ, sed magis motum liberi arbitrij: ideò non oportet, quamvis naturaliter inclinentur

nentur ad bonum, quòd motus virtutis in eis fuisse esse possit.

Ad quartum dicendum, quòd non est eadem ratio de angelis sanctis, & de animabus sanctis: quia in animabus sanctis præcessit vel præcedere potest peccatum remissibile, non autem in angelis: & quamvis sint similes quantum ad statum præsentem, non tamen quantum ad statum præteritum, quæ pœnitentia respicit directè.

QVÆST. XVII.

¶ Cœ. Tri.
fes. 14. de
sacramē-
to penit.
can. 15.
Extr. u.
quia quo-
rundam
de verbo-
rū signif.

De potestate clauium ¶, in tres articulos diuisa. Consequenter considerandum est de potestate ministrorum huius sacramenti, quæ ad clauium pertinet. Circa quod primo videndum est de clauibus. Secundo, de excommunicatione. Tertio, de indulgentia: hæc enim duo sunt annexa potestati clauium. Circa primum consideranda sunt quatuor. Primo, de entitate & quidditate clauium, & virtutum. Secundo, de effectu earum. Tertio, de ministris clauium. Quarto, de his, in quibus potest exerceri vsus clauium.

¶ Circa primum queruntur tria.

¶ Primo, utrum claus in Ecclesia esse debeant.

¶ Secundo, utrum claus sit potestas ligandi, & soluendi, &c.

¶ Tertio, utrum sint duæ claus, vel tantum una.

ARTIC. I.

Utrum claus in Ecclesia esse debeant?

65
Tho. 4. d.
18. q. 1. et
sequenti.

AD primum sic proceditur. Videtur, quòd claus in Ecclesia esse non debeant. Non enim requiruntur claus ad intrandum domum, cuius ostium est apertum. Sed Apocal. 4. dicitur, Vidi, & ecce ostium cœli apertum, quod Christus est, qui de ipso dicit, Ioan. 10. Ego sum ostium. Ergo ad intrandum cœli, Ecclesia clauibus non indiget.

¶ 2. Præterea, Claus est ad aperiendum & claudendum. Sed hoc solius Christi est, qui apertus nemo claudit: claudit & nemo aperit: Apoc.